

Sygn. akt VIII U 2096/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2017 r. w Gliwicach

sprawy K. D. (D.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do renty rodzinnej

na skutek odwołania K. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 16 września 2015 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 2096/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 16 września 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej K. D. prawa do renty rodzinnej po zmarłej matce J. D. , gdyż ubezpieczona nie stała się całkowicie niezdolna do pracy.

Ubezpieczona K. D. odwołała się od powyższej decyzji, domagając się przyznania prawa do spornego świadczenia, wskazując iż jest osobą całkowicie niezdolną do pracy i spełnia warunki do przyznania renty rodzinnej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. ZUS podniósł nadto, że od 1 stycznia 2005r. ubezpieczona pobiera okresową rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, ostatnio przyznaną na okres do 30 kwietnia 2016r. Ubezpieczona nie kwestionowała decyzji organu rentowego o przyznaniu renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, jak i decyzji wydawanych na kolejne okresy.

Sprawa o przyznanie renty socjalnej była przedmiotem poru w Sądzie Okręgowym w Gliwicach, który wyrokiem z dnia 14 stycznia 2005r. W sprawie o sygn. akt VIII U 389/04 oddalił odwołanie.

Sąd ustalił:

Ubezpieczona K. D. ur. (...) w okresie od 1 marca 2005r. , ostatnio przyznana na okres do dnia 30 kwietnia 2016r. pobiera okresowa rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W dniu 13 sierpnia 2015r. ubezpieczona wystąpiła do ZUS z ponownym wnioskiem o prawo do renty rodzinnej po zmarłej w dniu(...) matce J. D..

Orzeczeniem z dnia 3 września 2015r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że K. D. jest jest niezdolna do pracy , ale nie jest całkowicie niezdolna do pracy .

Orzeczenie lekarza orzecznika z dnia 3 września 2015r. zostało podtrzymane orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 11 września 2015, którym orzeczono, iż ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy.

W oparciu o powyższe (...) Oddział w Z. zaskarżoną decyzją z dnia 16 września 2015r. odmówił ubezpieczonej K. D. prawa do renty rodzinnej po zmarłej matce J. D. wskazując że nie jest całkowicie niezdolna do pracy.

Sąd ustalił, iż prawo ubezpieczonej do renty socjalnej było przedmiotem postępowania sądowego przed Sądem Okręgowym w Gliwicach w sprawie o sygn. akt VIII U 389/04, gdzie wyrokiem z dnia 14 stycznia 2005r. Sąd oddalił odwołanie , a w pkt 2 wyroku Sąd przekazał organowi rentowemu nowo zgłoszony wniosek odwołującej z dnia 1 lutego 2004r. o przyznanie prawa do renty inwalidzkiej z tytułu niezdolności do pracy. Wówczas w sprawie Sąd ustalał, czy ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy, jeśli tak to na jaki czas i czy ewentualna całkowita niezdolność do pracy powstała przez 28 stycznia 2002r.

Decyzją z 16 września 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej K. D. prawa do renty rodzinnej po zmarłej matce J. D. , gdyż ubezpieczona nie stała się całkowicie niezdolna do pracy.

Ubezpieczona była uczniem pierwszej klasy (...) Szkoły Zawodowej w G. w roku szkolnym 2003/2004. Programowo ukończyć szkołę powinna w czerwcu 2006r. , następnie ukończyła Liceum Ogólnokształcące w G. co wynika z uchwały Rady Pedagogicznej z dnia 17 kwietnia 2018r.

Decyzją z dnia 15 czerwca (...) organ rentowy przyznał ubezpieczonej rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy – na dalszy okres tj. do dnia 31 maja 2019r. - decyzja jest prawomocna.

U ubezpieczonej od wczesnego dzieciństwa występują elementy napadowe o różnej symptomatologii: drżenia, omdlenia, zaburzenia zachowania. Rozpoznano u ubezpieczonej padaczkę z napadami częściowymi prostymi i złożonymi. Zdarza się , że napady uogólniają się i dochodzi do utraty przytomności. Takie incydenty występują jednak u ubezpieczonej rzadko . Na przełomie grudnia i lutego 2006/2007 średnio 3 razy w miesiącu, a w kolejnych miesiącach napadów nie opisywano. W 2010r. 2 razy, w 2011 roku 2 razy , w 2013 roku raz, w 2014 ani razu, w 2015 i pierwszej połowie 2016 roku napadów nie opisywano. Oprócz padaczki u ubezpieczonej występuje niewielki deficyt intelektualny oraz okresowe zaburzenia zachowania, niewykluczone , że związane z napadami padaczkowymi.

Ubezpieczona jest leczona z rozpoznaniem padaczki , organicznych zaburzeń osobowości, upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim , o ciężkości umysłowej, encefalopatii. U ubezpieczonej rozpoznano sprawność intelektualną poniżej przeciętnej z towarzyszącą deficytowi intelektualnemu niedojrzałością psychospołeczną i zaburzeniami zachowania o niewielki nasileniu. Charakter i głębokość deficytu intelektualnego, ograniczenia osobowości i społeczne ubezpieczonej , jak również uwzględniając ogólny poziom jej funkcjonowania oraz przebyte i obecnie podjęte leczenie psychiatryczne uzasadniają ustalenie, że ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy , ani nie jest całkowicie niezdolna do pracy i niezdolna do samodzielnej egzystencji. Ze względu na stan zdrowia psychicznego i poziom funkcjonowania psychologicznego.

Od kiedy ubezpieczona w 2004r. przesłankowo została uznana za częściowo niezdolną do pracy jej sytuacja zdrowotna nie uległa żadnej zmianie . Liczba napadów padaczkowych nie zwiększyła się, ani nie zmienił się ich charakter. Ubezpieczona może wykonywać proste prace fizyczne na tzw. poziomi „0”.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt organu rentowego, wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 14 stycznia 2005r. sygn. VIII U 489/04, oraz opinii biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii lek. med. E. K. (1) i mgr E. K. (2) k. 58-65, biegłego z zakresu neurologii lek. med. A. N.. (k. 85-89).

Sąd ocenił zebrany materiał dowodowy jako kompletny i spójny, a przez to mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie. Sąd nie dał wiary opinii głównej i uzupełniającej biegłego z zakresu neurologii lek. med. A. P. w części w której konkluduje, że ubezpieczona w związku z rozpoznaniem padaczki lekoopornej z napadami częściowymi i złożonymi oraz rzadkimi napadami uogólnionymi drgawkami jest całkowicie niezdolna do pracy, a niezdolność ta wystąpiła przed 28 stycznia 2007r. i trwać będzie do końca 2016r.

Wnioski wynikające z tej opinii nie pozostają w zgodzie z treścią dokumentacji medycznej, którą zanalizowała szczegółowo biegła A. N. . Z dokumentacji bowiem wynika, że liczba napadów nie tylko nie wzrosła, ale nawet się zmniejszyła, w trakcie rozstrzygania kolejnych wniosków o rentę ustalano u ubezpieczonej części niezdolność do pracy i decyzji tych ubezpieczona nie skarżyła, a stan zdrowia ubezpieczonej się nie zmienił.

Ubezpieczona zgodziła się z opiniami biegłego lek. med. A. P.. Nie wniosła jednak zastrzeżeń do opinii powołanych kolejnych biegłych neurologa oraz opinii psychiatryczno – psychologicznej.

Sąd zważył:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o rentach i emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016r., poz. 887 ze zm.) renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do renty lub emerytury lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń.

Wśród osób uprawnionych art. 67 ust.1 pkt 1 wymienia dzieci własne, dzieci drugiego małżonka oraz dzieci przysposobione.

Stosownie do treści art. 68 ust. 1 dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej:

- 1) do ukończenia 16 lat;
- 2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo
- 3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

W przedmiotowej sprawie sporne było, czy ubezpieczona była całkowicie niezdolna do pracy przed datą 28 stycznia 2007r. tj przed ukończeniem 25 lat.

Ubezpieczona w chwili śmierci matki miała 33lata. Mogła zatem ubiegać się o rentę rodzinną jedynie na podstawie art. 68 ust. 1 pkt 3 ustawy. Jak natomiast wynika z cytowanego przepisu, z uwagi na kontynuowanie nauki w szkole po 16 roku życia, całkowita niezdolność do pracy winna powstać do ukończenia przez ubezpieczoną 25 roku życia.

Po myśli art. 12 ust. 2 powołanej ustawy całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Jak wynika z opinii trzech biegłych sądowych specjalistów z zakresu neurologii,

psychologii i psychiatrii pomimo, że ubezpieczona cierpi padaczkę lekooporną od wczesnego dzieciństwa. Pobiera od 2005r. okresową rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Ubezpieczona nie spełnia przesłanki warunkującej przyznanie mu prawa do renty rodzinnej w postaci całkowitej niezdolności do pracy przed ukończeniem 25 roku życia ani przed ukończeniem nauki w szkole.

Ubezpieczona do żadnej z opinii nie wniosła zastrzeżeń, jedynie napisała, że zgadza się z opinią biegłego z zakresu neurologii lek. med. A. P. , nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń mimo stosownego pouczenia o takiej możliwości , co oznacza, że opinie akceptuje. Obydwie, którym sąd dał wiarę wydane w niniejszej sprawie opinie zawierają przekonujące uzasadnienie przyjętych wniosków, są kategoriyczne i wzajemnie się uzupełniają. Jednocześnie korespondują z faktem pobierania przez ubezpieczoną renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W toku postępowania sądowego w oparciu o opinie biegłych psychiatry, psychologa i neurologa opisane powyżej ustalono, że dokumentacja medyczna ubezpieczonej , wyniki badania nie dają podstaw do uznania jej za całkowicie niezdolną do pracy przed 28 stycznia 2007r.

Uznać więc należy, iż wbrew wymogom zawartym w art. 232 k.p.c. ubezpieczona nie udowodniła, że jest całkowicie niezdolna do pracy. Wyklucza to możliwość przyznania jej renty rodzinnej po matce.

Mając powyższe na względzie na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z art. 65 ust. 1 i art. 68 ust. 1 ustawy emerytalnej przy zastosowaniu art. 12 ust. 2 tej ustawy należało oddalić odwołanie ubezpieczonej jako bezzasadne.

(-) SSR del Anna Capik – Pater